

Rigsdagstidende.

1854.

Forhandlingerne paa Folkethinget. № 241.

Femte Session.

72de Møde.

Tirsdagen den 24de Januar.

(Forts.)

Ordføreren: Jeg skal nu yttre mig med Hensyn til de foreliggende Vædringsforslag. Hvad angaaer Forslaget til at indsatte et nyt Punctum i § 9 iftedesfor det sidst foreslaaede af Udvalget, da har jeg et Par Indvendinger imod at vedtage dette. Den Sætning i Forslaget „saalænge Amtsrepartitionssonden er fælles for Kjøbstad og Land“ forekommer mig at kunne misforstaaes, som om Lovgivningsmagten havde en vis Formening om, at dette Forhold vilde kunne trænge til en Forandring, saaledes at Kjøbstad og Land ikke kom til at have Amtsrepartitionssond fælles. En saadan Formening vilde efter min Tro være urigtig. Jeg troer snarere, at den modsatte Mening vilde have Mere for sig hos Fleertallet af Thingets Medlemmer, idet jeg mener, at, naar man engang skal til at arbejde hen paa en Forandring i Forholdet mellem Kjøbstad og Land i communal Henseende, vil Antallet paa dem, der ønske, at de høiere Communalbestyrelser kunde blive de samme for Kjøbstad og Land, være større end Antallet paa dem, der ønske, at Kjøbstad og Land fremdeles i den høiere Communalbestyrelse skulle staae adskilte. Jeg troer derfor ikke, at det er rigtigt at vedtage en saadan Sætning, som meget let kan forstaaes i den Retning, jeg har antydet. Jeg seer heller ikke, hvorfor det er nødvendigt at lade det sidste Punctum i § 9 undergaae denne Forandring. Det er Forslagsstillernes Mening, at, hvad der nu bestemmes ved fgl. Resolution med Hensyn til Valget af de to fra Kjøbstæderne affendte Medlemmer til Amts-

raadet, skulde ikke derved, at man beholder den Redaction, Udvalget har foreslaaet, gaae over til at blive en Lovbestemmelse, men at det skulde være et Forhold, der fremdeles kunde forandres ved en ny fgl. Resolution. Det har ikke været Udvalgets Mening at ville have Forslaget saaledes forstaaet.

Smidlertid maa jeg indrømme, at det var muligt at forstaae det saaledes; men jeg troer, at den Vædring, som behøves for at fjerne enhver Tvivl i saa Henseende, overmaade let vil ske ved, at de sidste 4 Ord i § 9 udelades i Udvalgets Forslag. Det vil da lyde saaledes: „For Bornholms Vedkommende bliver der i Antallet at indbefatte de tvende i Kjøbstæderne indtrædende Medlemmer“. Saaledes lader man det staae hen uden nogenformel Bestemmelse om den Maade, hvorpaa de komme tilstede, og det vil da være en Selvsølge, at de maatte komme tilstede paa den samme Maade som hidtil, og, at den Bestemmelse, hvorved denne Maade er fastsat, altsaa kan forandres af den samme Autoritet, som har givet den. Det Hele troer jeg derfor vil være opnaaet, dersom Udvalget, hvad jeg forpligter mig til, at skaffe Visshed om mellem anden og tredje Behandling, skulde være enig i at lade disse fire Ord falde bort. Med Hensyn til Forslaget til § 10, at man for Bornholms Vedkommende skal sætte som Minimum for den Eiendomsbesiddelse, der udfordres for at kunne vælges til den mindre Halvdeel af Amtsraadet, 8 iftedesfor, som i det øvrige Land, 12, seer jeg heller ingen Grund til at gaae ind derpaa. Den Bestemmelse, Udvalget har tilføjet, at i et Amtsraadsdistrict, hvor der ikke maatte være det dobbelte Antal af disse Stæder mod det Antal Pladser, der skulle besættes af Mænd af deres Midte, der skulde man gaae